

CANÇÓ DEL TRIOMF DE LA NIT

On l'or acaba
tan lentament, banderes,
nit enlairada.

Escolta una remor
de moltes aigües:
amb el vent, contra tu,
cavalls salvatges.
Quan et sentis cridat
pels corns de caça,
ja per sempre seràs
del fosc reialme.

Ai, el vell arrelat
dolor que no té alba!

Espriu, Salvador: "Cançó del triomf de la nit". *Obres completes*. Barcelona: Ed. 62, Clàssics Catalans del segle XX, 1977. (p.277)